

Cultuur Raakt (Alles)

RELATIEBOEK

**Cultuur
Raakt
(Alles)**

Cultuur Raakt (Alles)

Een voorwoord

Teylingen is een rijke gemeente als het gaat om cultuur. Dat was de gedachte die door me heen schoot na lezing van de gesprekken met zeer verschillende cultuurmakers. Van de toneelgroep uit Voorhout, de school voor dans en sport in Sassenheim tot aan het jeugd circus van Warmond.

Vol energie zet iedereen zich in om cultureel talent te ontplooiën, van heel jong tot heel oud. Wat opvalt is dat bijna iedereen jong begonnen is met 'maken' en dat op een zeer gedreven manier doorgeeft aan nieuwe generaties. Daarbij hadden ze het geluk een plek te vinden om te oefenen en een inspirator die het vlammetje aanstak. En wat spelen onze verenigingen hierin een belangrijke rol!

De verhalen zijn zo anders en tegelijkertijd zijn er veel overeenkomsten.

Belangrijke overeenkomst is dat niemand het alleen voor zichzelf doet. Na de rust van het eigen atelier of oefenruimte springen de jongeren in het rond, worden zij begeleid en ondersteund in hun eerste stappen in de kunsten; van het theater en circus, schilderen en muziek en dat alles met zoveel aandacht en liefde! Dat ontroerde me bij vlagen zelfs een beetje in de verhalen, onze cultuurmakers hebben een groot hart!

Nu al weer een paar jaren terug zijn we, onder het motto Cultuur Raakt (Alles), in Teylingen gestart met een beweging om die maatschappelijke en persoonlijke waarde van actieve of passieve kunstbeleving extra voor het voetlicht te brengen. Kunst en cultuur is zo waardevol en belangrijk, het blijft belangrijk die boodschap te herhalen en uit te dragen. Ik kan het niet mooier zeggen dan Casper: "Het maakt je kop rijker!"

Ik ben onder de indruk van de kracht en creativiteit van iedereen die zich inzet voor kunst en cultuur van jong tot oud. Daarom ben ik ook zo blij met alle kleine en soms grotere vormen van samenwerking. Binnen onze dorpen en soms ook over die grenzen heen. Laten we elkaar blijven opzoeken, van elkaars werk genieten en Teylingen als cultuurgemeente nog meer op de kaart zetten.

Elsbeth Koek, wethouder cultuur

Een hechte circus-groep

Wie kent het niet, in Warmond: Jeugd circus Atleta! Binnenkort al 65 jaar jong en nog steeds populair. De laatste jaren was er zelfs een wachtlijst voor deelnemers, die is er dit jaar gelukkig even niet.

We ontmoeten trainer Jet Peters. Ze was zelf pas 7 toen ze mee ging doen, nu zo'n 20 jaar later doet ze nog steeds mee. Het circus richt zich op kinderen en jongeren van 7 tot 17 jaar. "Het is echt een jeugd circus, vanaf je 18e kun je zelf niet meer optreden,

maar wel lesgeven. Dat ben ik toen gaan doen."

Het repertoire van Atleta is zeer gevarieerd en bestaat uit ongeveer 16 verschillende acts. Bezoekers kunnen genieten van rijden op de eenwieters, trapeze- en acrobatische acts of bijvoorbeeld jongleren. "Mijn specialiteit is onder andere de luchtacrobatiek", vertelt Jet.

De kinderen en jongeren die meedoen hebben in de regel geen 'podiumangst', misschien de allerkleinsten bij de eerste keer een beetje.

De viering van het 60-jarig jubileum een paar jaar terug was echt een

hoogtepunt: "We traden op in de Leidse Schouwburg, dat was wel echt een ontzettende mijlpaal. Zulk soort optredens in een groot theater smaken naar meer", vertelt Jet enthousiast.

"Het circus is een hele hechte, fijne groep waar kinderen werken aan de voorstellingen die we geven voor jong en oud. Je kunt twee keer per week trainen en met regelmaat zijn er optredens. In de Sinterklaastijd zijn we natuurlijk heel druk. Allerlei organisaties uit Warmond en omstreken weten ons goed te vinden." Elke trainingssessie duurt zo'n anderhalf tot twee uur.

Naast de reguliere trainingen en optredens organiseert het circus ook een jaarlijks zomerkamp van een week.

Ondanks het succes en de lange geschiedenis kent het Jeugd circus ook uitdagingen. Een praktisch probleem is bijvoorbeeld het vinden van een geschikte stallingsplaats voor hun vrachtwagen. Er was een tijdelijke stallingsplek, maar ze zijn nu op zoek naar een permanente stalling.

"Het circus is een hele hechte, fijne groep waar kinderen werken aan de voorstellingen die we geven voor jong en oud"

Dansen, sporten en yoga bij *Total Move*

Sonja Verbeek is eigenaresse van “Total Move” in Sassenheim. De naam zegt het al, daar gebeurt van alles; van dansen tot aan sporten en yoga, voor zowel jeugd als volwassenen. “Total Move” is echt van vele markten thuis.

Sonja heeft haar leven gewijd aan beweging en dans. In de afgelopen 20 jaar heeft zij met bijzonder veel toewijding een bloeiende school voor bewegen opgebouwd. Een school in een prachtige lichte ruimte en opvallend groot!

Voor Sonja is haar dansschool, Total Move, veel meer dan alleen een bedrijf. “Eigenlijk ben ik vanaf

de dag dat ik begon, tot op de dag van vandaag, ook bezig op het sociale vlak. Voor de jeugd die hier komt is het een heel belangrijk deel van hun leven. Wat wij ze meegeven, gaan ze nooit meer vergeten.”

Zij benadrukt het belang van persoonlijke ontwikkeling naast de fysieke aspecten van dans. “Het gaat erom dat je er mag zijn, ongeacht hoe je eruitziet. Het gaat om wat je voelt als je danst. Dat is nummer één.”

Eigenaresse Sonja Verbeek merkt op dat er in de stad meer jongens durven te dansen dan in het dorp. “Dat is een beetje een probleem, hè. ‘Voetbal is voor jongens en dans is voor meisjes’; het beeld is helaas hardnekkig.

‘Voor de jeugd die hier komt is het een heel belangrijk deel van hun leven. Wat wij ze meegeven, gaan ze nooit meer vergeten’

Om dit aan te pakken, heeft Sonja breakdance en hip-hop op het rooster. “Het is supertof en het is stoer,” zegt zij enthousiast. “Wij hebben best wel wat hip-hop-groepen waar een paar jongens in dansen, maar er blijft gewoon een overvloed aan meisjes die dansen.”

Total Move biedt een groot aanbod aan diverse dansstijlen en sportlessen. De lessen zijn toegankelijk voor iedereen, op verschillende niveaus en voor elke leeftijd. Naast les in verschillende dansstijlen, worden ook yoga en sportlessen aangeboden. Sonja legt uit: “We hebben hier ook clubjes met ouderen; er is echt van alles mogelijk.”

Een uniek aspect van Sonjas’ dansschool is de ‘After School

Academy’; een talentontwikkelingsprogramma voor jongeren van 8 tot 18 jaar. “Dat is voor leerlingen die meer gemotiveerd zijn en dus meer met dans bezig willen zijn. Sommigen willen misschien wel vervolgoopleidingen doen, en die dansen soms een paar uur per dag. En dan tussendoor wordt er huiswerk gemaakt.” Deze aanpak biedt een gestructureerde omgeving voor leerlingen die serieus met dans bezig willen zijn, terwijl ze ook aandacht besteden aan hun schoolwerk.

Hoewel er op de dansschool zeker ambitie wordt nagestreefd, benadrukt Sonja dat het niet draait om de beste zijn. “Wat we doen, doen we echt goed, maar niet iedereen hoeft de beste te zijn. Het is niet zo dat we hier alleen het

allerbeste willen. Maar wat we doen, doen we goed.”

Zij is trots op de prestaties van haar leerlingen, maar benadrukt dat het niet alleen om de bekering gaat. “Je gaat geen wedstrijd doen om te verliezen, toch? Maar we gaan ook niet zover dat alleen die beker telt. Het is natuurlijk ook de weg ernaartoe.”

“Om misverstanden te voorkomen; niet iedereen is voor die bekering bezig hoor. We hebben ook gewoon heel veel aanbod voor de jeugd die zich gewoon lekker een uurtje wil uitleven op de dansvloer, zonder dat daar iets aan verbonden is.”

Sonja streeft naar meer samenwerking binnen Teylingen. Ze werkt al samen met de Combibrug en andere culturele partners in Teylingen. “Ik zou nog wel meer verbinding willen, hoor. Ik ben altijd echt wel van het samenwerken, samen leuke dingen doen.”

Ze voelt zich nog niet volledig gezien door de gemeente. “Ik hoop dat ze weten dat we hier zitten,” zegt zij. Toch blijft ze optimistisch en hoopt op meer erkenning voor de waarde die haar dansschool biedt aan de gemeenschap.

Zo was de corona periode een hele moeilijke tijd voor de dansschool. “Ik kon geen kant op,” herinnert Sonja zich. “Ik kreeg nergens een ingang, niet eens op een veldje, nergens.”

Desondanks bleef zij optimistisch en gefocust op de toekomst. “We

merken wel iets aan de generatie die in deze periode stil is gelegd. Ze zijn soms een beetje depressief of weten niet zo goed wat ze willen. Sonja legt grote nadruk op de persoonlijke ontwikkeling van haar leerlingen. “We hebben weleens betere gesprekken met leerlingen hier. Soms gaat het zo tussen de lessen door, dan denk ik van... ‘Wat is er aan de hand met deze leerling?’ Dan ga ik er naartoe en dan gaat het gesprek wat dieper.”

“Als je kijkt wat hier elke week komt, dan run ik eigenlijk twee grote basisscholen in dit pand. Zo veel leerlingen zijn hier en zijn actief.”

De magie van het podium

De afspraak is in het hart van Voorhout, in de wat verscholen theaterzaal achter restaurant Cheers. Bestuurslid Casper Dangerman van Toneelgroep Cultuur Verheft is alvast op het podium gaan zitten. Op het hoge podium, in grappig genoeg het decor van het theaterstuk “De Godmother”, waarin hij op dit moment een grotere rol speelt, een productie van toneelgroep Cultuur Verheft.

De toneelvereniging is een mooie groep van zo’n 50 leden. “We doen twee grote stukken per jaar,” vertelt Casper trots. “Een voorjaarsstuk en een najaarsstuk. En iedereen kan meedoen, ook als je liever niet op het podium staat. Er is altijd wel wat te doen achter de schermen.”

Cultuur Verheft werd opgericht in 1947 in Voorhout. Cultuur Verheft voert

jaarlijks meerdere toneelstukken op, waaronder grote producties zoals ‘Op hoop van zegen’, ‘Het bittere kruid’, ‘De Jantjes’ en ‘Ja Zuster, Nee Zuster’. Het Bittere Kruid komt overigens dit voorjaar weer op de planken. “Het publiek hier in Voorhout houdt van een goeie klucht, lekker lachen”, zegt Casper. “Maar we doen ook wel iets zwaardere thema’s hoor. Het is een balanceer act, maar dat maakt het juist zo boeiend.” In 2021 is Cultuur Verheft ook gestart met improvisatietoneel, wat heeft geleid tot de oprichting van de theatersportgroep DWARS.

Toneelspelen en meer in het algemeen cultuur en creativiteit is belangrijk. Hij is van beroep kunstdocent op het Vlietland College in Leiden. Zijn leerlingen zijn overigens nog niet naar hem komen kijken in de recente voorstelling. “Dat ga ik dit keer ook niet stimuleren. Ik speel een onaardige man die ook wat grofgebekt is. In mijn klas

zeg ik altijd bij ruw taalgebruik: ‘Stop, ander woord’. Ik moet natuurlijk niet hebben dat ze dat zeggen tijdens mijn optreden: ‘Stop ander woord’.”

Voor Casper is theater meer dan een hobby. “Cultuur verheft, joh. Het maakt je kop rijker,” zegt hij enthousiast. “De oude Grieken wisten het al: cultuur is louterend. Als je acteert, ontdek je stukjes van jezelf die je niet kende. Doordat ik nu bijvoorbeeld een wat boosaardig karakter speel, leer ik met wat andere ogen naar de wereld kijken. Dat is veel waard.”

Casper is een van de wat jongere bestuursleden. De vereniging organiseert speciale voorstellingen voor kinderen, waaronder een unieke “levende poppenkast” waar poppen in en buiten de kast tot leven komen.

Hij vertelt vervolgens over de samenwerkingsplannen met lokale scholen. “We willen workshops organiseren, samen evenementen opzetten. Weet je, als je jongeren vroeg bij cultuur betreft, dan geef je ze iets mee voor het leven. Als toneelvereniging staan we open voor samenwerking.”

Geld is altijd een uitdaging in de culturele wereld. “We regelen onze financiën helemaal zelf,” zegt Casper trots. “Maar we zijn wel steeds op zoek naar nieuwe manieren om geld binnen te halen. Loterijen, crowdfunding, noem maar op.”

Wat is nu voor Casper het geheim van het podium? Daar hoeft hij niet lang over na te denken. “Er gebeurt iets magisch als je op dat podium staat,” zegt hij zacht. “Je bent jezelf, maar ook

niet. Je neemt het publiek mee op reis, en tegelijkertijd reis je zelf. Het is eng, spannend en geweldig tegelijk.” Hij lacht. “En weet je wat het mooiste is? Als je ziet dat het publiek geraakt is. dan weet je: dit is waarom we het doen.”

“Het publiek hier in Voorhout houdt van een goeie klucht, lekker lachen”

Van gemeente- huis naar bruisende galerie

*“De kwaliteit van
de kunst is echt
omhooggegaan.
We hebben nu
echt kwalitatief
hoogstaande
exposities”*

Bij een gezellig pleintje in Warmond staat een bijzonder gebouw: Het Oude Raadhuis. Het gebouw stamt uit 1867 en was oorspronkelijk het gemeentehuis van Warmond. In 1981 werd de Vereniging Het Oude Raadhuis opgericht om het monument toegankelijk te houden voor het publiek. De vereniging beheert het pand sinds 1981 en exploiteert er een bruisende kunstgalerie. De galerie biedt een podium voor verschillende kunstvormen, waaronder schilderijen, mozaïek en beelden. Het hele jaar door zijn er exposities met werken van lokale en landelijk bekende kunstenaars. We spreken met bestuursleden Christa Kroon en Sjoerd Bronsgeest van Het Oude Raadhuis over de rol van de galerie in de gemeenschap. En de talloze

uitdagingen van het runnen van een culturele vrijwilligersorganisatie. “Dit gebouw heeft een interessante geschiedenis,” vertelt Christa. “Het was oorspronkelijk het gemeentehuis van Warmond, gebouwd in 1867 en tot 1930 in gebruik als gemeentehuis. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zat er hier zelfs een Duits commandocentrum. Na de oorlog deed het nog even dienst als school, totdat het in 1981 vrijkwam.” In dat jaar werd de Vereniging Het Oude Raadhuis opgericht, die sindsdien het pand beheert en er een kunstgalerie in exploiteert. “We wilden dit gebouw openhouden voor de Warmondse gemeenschap,” legt de vrijwilliger uit. “En dat doen we nu al meer dan 40 jaar.” De galerie heeft in de loop der jaren een duidelijke ontwikkeling doorgevoerd. “De kwaliteit van de kunst is

echt omhooggegaan,” vertelt bestuurslid Sjoerd. “We hebben nu echt kwalitatief hoogstaande exposities. Dat is gewoon gegroeid, gaandeweg leg je de lat wat hoger, ook omdat je zelf gaandeweg steeds beter leert kijken.” Deze focus op kwaliteit zorgt soms voor interessante discussies, bijvoorbeeld wanneer er wordt samengewerkt met andere organisaties. “We hebben nu contacten met de Volksuniversiteit Teylingen om cursisten hier te laten exposeren. Dat is best lastig, want we hebben best wel hoge kwaliteitseisen. Maar we proberen daar een modus in te vinden, ook als het gaat om de verdeling van kosten voor zo’n samenwerking.”

Hoewel de kunstexposities de kern vormen van de activiteiten, vervult het Oude Raadhuis ook een bredere functie in de gemeenschap. “We organiseren bijvoorbeeld taxatiedagen, een soort ‘Kunst & Kitsch’,” vertelt Christa. “Daar komen veel mensen uit Warmond op af die hier anders misschien nooit binnen zouden komen.”

Deze activiteiten dragen bij aan de verbindende rol die het Oude Raadhuis speelt in de gemeenschap. “We hebben zeker een sociale functie,” benadrukt Sjoerd. “Niet alleen voor de bezoekers, maar ook voor onze vrijwilligers. We zijn met zo’n 65 vrijwilligers, voornamelijk 65-plussers. Voor hen is dit een belangrijke plek om elkaar te ontmoeten en actief te blijven.”

Het Oude Raadhuis speelt ook een belangrijke rol tijdens de jaarlijkse Kunstweek Warmond in november. Naast exposities worden er diverse

(kunst-)markten georganiseerd op het pleintje voor het gebouw in de zomermaanden.

Zoals veel vrijwilligersorganisaties staat ook de galerie voor de nodige uitdagingen. “We zijn overwegend 65-plus,” erkent Sjoerd. “Het is lastig om jongere mensen te betrekken. Die werken vaak nog of hebben het te druk met andere dingen.”

De galerie staat open voor nieuwe initiatieven, maar is voorzichtig vanwege praktische beperkingen. Er worden ideeën geopperd zoals lezingen en muziekoptredens, maar er zijn bij Sjoerd en Christa zorgen over de uitvoerbaarheid: “We hebben best ons handen vol aan dit, zo moet ik zeggen. Voor een lezing moet je wel wat betalen aan de inleider en dan is de ruimte voor zo’n groep mensen eigenlijk wat te klein om het rendabel te maken. Maar we denken er toch over na.”

Ondanks de uitdagingen blijft de passie voor kunst de drijvende kracht achter de vrijwilligers van het Oude Raadhuis. “Kunst geeft een meerwaarde aan het bestaan”, benadrukken Sjoerd en Christa allebei. “Dat geldt ook voor bezoekers. Die komen dan binnen en blijven zo drie kwartier zitten omdat ze alle schilderijen goed op zich laten inwerken, prachtig is dat. Ook de ontmoetingen en gesprekken met verschillende kunstenaars maken het allemaal zeer de moeite waard.”

Live- muziek brengt ontspan- ning en plezier

Ruben Bandstra is een bedrijvige man. Hij is zowel artiest (drummer in de band Soul Beach), als voormalig muziekdocent en eigenaar van een boekingsbureau voor bands, DJ's en artiesten ("Entertainment Agency").

Soul Beach is een band uit Sassenheim en omstreken, zoals Lisse en Hillegom. Ruben vertelt vol trots: "We spelen energieke live-nummers en verrassende medleys die hits van vroeger en nu samenvoegen in vette "mash-ups". De band bestaat uit een mix van professionals en mensen die het in de vrije tijd doen naast een drukke baan. Zo is onze gitarist bijvoorbeeld ook piloot! En onze basist speelt ook in de band van Andre Hazes, dat is totaal wat anders."

Ruben legt uit hoe het ooit begon: "Mijn passie voor muziek begon al vroeg. Op mijn achtste begon ik op de snare-drum (trommel) bij Adest Musica in Sassenheim, het fanfarekorps. Het was een leuke en vooral ook leerzame omgeving om muzikaal in op te groeien. Adest Musica is echt een broedplaats voor muzikaal talent en muziekgroepen, van Kleintje Pils tot aan de Straatklinkers.

Muziek brengt zowel voor mij als voor ons publiek alles samen: het is ontspanning, ontladen, het zorgt voor beleving en veel plezier. Even alles vergeten, als je drumt kun je even niet aan je belastingaangifte denken."

Ruben was de afgelopen twintig jaar ook drumleraar. "Ik gaf les aan verschillende leeftijdsgroepen, van kinderen van 8 tot volwassenen van 65 jaar. Dat is trouwens interessant, mensen die op een wat hogere leeftijd muziek gaan maken. Sommigen van hen krijgen bijvoorbeeld een drumles cadeau en ontdekken dan hoe gaaf het is om muziek te maken.

Het mooiste van lesgeven vond ik altijd om mensen te zien groeien. Je begint bij de basis, werkt eerst aan ritme en eenvoudige liedjes leren meespelen. Daarna zie je hoe ze zich gaandeweg ontwikkelen."

Voor de muzieksce­ne in de regio zijn volgens drummer Ruben nog heel wat uitdagingen. "In de bol­len­streek zijn er bijvoorbeeld niet veel plekken om op te treden. Ik zou graag zien dat er meer laagdrempelige optredmogelijkheden komen, meer (theater)zalen bijvoorbeeld voor lokale artiesten."

Honkvaste Warmonders houden van hun monumentale dorp

“Dit is een kaart van 1667. Je ziet dat er maar weinig veranderd is. Het Warmond van nu is nog goed te herkennen, kijk naar alle dammetjes langs de Leede”

In Warmond, het kunstenaarsdorp bij uitstek, bevindt zich bijzonder historisch erfgoed. Alleen al het pand van Warmelda, de historische vereniging van Warmond aan Herenweg 84, gelegen naast de kerk, is van buitenaf al de moeite van het bekijken waard. Laat staan als je binnen een kijkje neemt, met permanente en tijdelijke expositieruimtes in het onderkomen van het Historisch Genootschap Warmelda: De Roekenhof.

Historisch Genootschap Warmelda speelt een belangrijke rol in het bewaren en delen van de rijke geschiedenis van Warmond. Opgericht in 1966, heeft de vereniging als doel de kennis van en belangstelling voor de geschiedenis van Warmond en omgeving te bevorderen.

Voorzitter Aad Boer geeft een enthousiaste rondleiding. De vereniging beheert een indrukwekkende collectie,

waaronder een gerestaureerde kaart van Warmond: “Dit is een kaart uit 1667. Je ziet dat maar weinig veranderd is. Het Warmond van nu is nog goed te herkennen, kijk naar alle dammetjes langs de Leede.”

In het gesprek deelt de voorzitter zijn passie voor lokale historie en initiatieven van het genootschap: “Andere bestuursleden en experts binnen onze vereniging kunnen nog veel meer vertellen!”

Met trots zegt de voorzitter: “We hebben een vereniging van 550 leden”. Voor een dorp met ongeveer 5.500 inwoners is dat een mooi ledenaantal. Het zegt volgens mij iets over de sterke band die Warmond heeft met zijn geschiedenis. Warmond kent ruim 70 Rijksmonumenten. “Dat gaat niet alleen over woningen of gebouwen, maar ook molens in het buitengebied. Inmiddels zijn er dankzij een subsidie

van de gemeente Teylingen al een aantal ANWB informatieborden geplaatst.”

Warmonders zijn honkvast en houden van het dorp, zoals de voorzitter het beschrijft: “Je gaat er eigenlijk niet weg. Inwoners uit Warmond verrassen ons steeds weer met nieuw materiaal, van foto’s tot bijvoorbeeld de gebruiksvoorwerpen uit een voormalige bakkerij.”

Over honkvast gesproken, hoe oud Warmond precies is weten we niet. De eerste schriftelijke vermelding komt voor in een opsomming van de Sint Maartenskerk in Utrecht aan het einde van de negende eeuw. Daarin is de vermelding van ‘Uuarmelda’ te vinden in een goederenlijst van de Utrechtse kerk. Het dorp is ontstaan op oude duinen tussen de Noordzee en het Nederlands-Utrechts veengebied, met sporen van bewoning die zelfs teruggaan tot het Stenen Tijdperk, zo’n 4500 jaar geleden.

De vereniging beheert een indrukwekkende collectie in een tentoonstellingsruimte in de Roekenhof, waar bezoekers kunnen genieten van zowel permanente als tijdelijke exposities. Met regelmaat zijn er toegankelijke tentoonstellingen en publicaties die de lokale geschiedenis tot leven brengen. Bijvoorbeeld over Warmond tijdens de Tweede Wereldoorlog of de ‘Virtuoze Kagerplassen’.

Wat opvalt is het aantal schilders dat Warmond als decor heeft gekozen. Op zaterdag van 11 uur tot 2 uur gaat de deur open voor bezoekers. Bezoekers willen soms ook door de week langs-

komen, op verzoek is dat af en toe wel mogelijk. Sinds 2021 is Warmelda gehuisvest in de Roekenhof, daarvoor was Anna’s keuken in de pastorie van de Rooms Katholieke parochie jarenlang het onderkomen.

Het genootschap organiseert daarnaast lezingen en evenementen om de gemeenschap te betrekken bij hun erfgoed. Daarnaast is er een goede samenwerking met de KKV uit Voorhout en de SOS uit Sassenheim. Soms wordt samenwerking gezocht met andere partners, zoals een tijdje terug met de Leidse 3 oktober vereniging i.v.m. de herdenking van de viering van 450 jaar bevrijding. Aad Boer legt uit: “In onze huidige tentoonstelling is er bijvoorbeeld aandacht voor het feit dat door de Heer van Warmond gerekruteerde huurlingen meevochten tegen de Spanjaarden. De tentoonstelling trekt bezoekers uit de wijde omgeving.”

De vereniging blijft innovatief in haar aanpak om geschiedenis toegankelijk te maken. Het recente project Vroeger en Nu, in samenwerking met Albert Heijn is onlangs gepresenteerd. “We zijn samen met de Albert Heijn hier in het dorp de actie Vroeger en Nu gestart. Klanten kunnen plaatjes van toen en nu verzamelen, via een ‘memory-spel’ met maar liefst 72 afbeeldingen van het oude Warmond en het huidige dorp. Leden van Warmelda hebben voor de foto’s en de bijbehorende teksten gezorgd. De eerste reacties zijn veelbelovend.”

Een vrije aanpak

In het hart van Sassenheim ontmoeten we de enthousiaste gitaardocent en performer Peter Pluer. Zijn gitaarspel is te horen in diverse muzikale samenwerkingen, waaronder optredens met zangeres Pieternel en vooral zangeres Nicoline Pouwer. Sinds kort speelt hij in de “Keynote Groove Company”: een bigband uit Leiden. Daarnaast is hij begeleider van zanger en liedjesschrijver Sjors van der Panne. Naast gitaar biedt Peter overigens ook drumlessen en ritme-workshops aan.

“Ik geef al sinds mijn 16e les,” vertelt Peter, “maar pas sinds de

coronatijd ben ik het weer meer gaan doen.” Deze overstap leerde hem dat lesgeven draait om meer dan alleen techniek overbrengen; het gaat ook om inspireren en motiveren.

Peter Pluer haalt daarbij inspiratie uit zijn eigen jeugd. “Ik ging als jong jochie ook naar een wat oudere jongen die gewoon even een stuk verder was dan ik”. Deze ervaring vormt de basis voor zijn eigen aanpak.

In zijn lessen staat de leerling centraal. “Ik kijk altijd naar de leerling, waar is die goed in en waar gaat de motivatie naar uit? Iedereen komt met een verhaal binnen,” vertelt leraar Peter. “In de korte tijd van een

les - meestal een half uur – creëer je ruimte waar leerlingen niet alleen muzikaal groeien, maar ook persoonlijke aandacht krijgen.”

Vrijheid is daarbij erg belangrijk, legt Peter uit. “Ik begin bijvoorbeeld met een vrije opdracht. Bedenk eens een ritme. Soms gaan ze dan helemaal los en eindigen bij wijze van spreken rollend over de vloer, mooi is dat.”

“Zo is er een leerling, hij zit op een middelbare school die altijd letterlijk stuitend de deur uit springt, zo blij met wat hij allemaal heeft geleerd”.

Peter droomt weleens over een plek in Sassenheim waar jongeren samen kunnen komen om muziek te maken. “Zoals ik dat zelf vroeger had in (Bussum en) Hilversum waar ik opgroeide. In het buurthuis leerde je er samenspelen. Voor de culturele scene in Teylingen zie ik nog veel potentie, voor net zulke mooie oefenplekken”, droomt Peter hardop.

Ik kijk altijd naar de leerling, waar is die goed in en waar gaat de motivatie naar uit? Iedereen komt met een verhaal binnen

De veel- zijdige wereld van een actieve kunst- schilder

Nicoline Heemskerk, professioneel kunstschilder en kunstdocente, begint in de regel haar dag vroeg, zij is bijzonder actief. “Ik heb net een intensieve Kunstweek Warmond achter de rug,” legt Nicoline uit. “We hebben ontzettend veel gedaan met de hele groep. De Kunstweek Warmond is maatschappelijk gezien zeker enorm groot. We bereiken doelgroepen van jong tot oud, van klassiek tot modern, voor ieder wat wils.”

Zij vervolgt: “Daarnaast geef ik zeven keer per week les aan kinderen en volwassenen. En eindelijk is het gelukt om een volle les te starten voor een groep die moeilijk te bereiken is: de middelbare scholieren.”

“Tussendoor geef ik ook twee maanden les aan autistische kinderen op de Leo Kannerschool,” deelt Nicoline mee. “Dat is echt heel spannend, want het is nieuw. Het is een ckv project waar ze verplicht aan deel moeten nemen en mogen kiezen tussen toneel of kunst. In eerste instantie keek de klas mij

“Eindelijk is het gelukt om een volle les te starten voor een groep die moeilijk te bereiken is: de middelbare scholieren”

argwanend aan maar het goede nieuws is dat er bij de afwisselende lessen altijd wel een paar kinderen zijn die het echt oppakken en het heel leuk vinden.”

Als haar gevraagd wordt naar het werk als professioneel kunstenaar, ligt daar toch wel haar passie. “Het is nu even lastig. Ik kom net uit de Kunstweek en dan heb je echt geen tijd om aan je eigen werk te werken.”

Zij benadrukt de noodzaak van focus en concentratie: “Je kunt niet zeggen van: ‘Ik doe tussendoor even een stukje schilderen.’ Zo werkt dat niet, je moet daarvoor de concentratie en rust in je hoofd hebben.”

Reflecterend op wat kunst leerlingen brengt, zegt Nicoline: “Voor volwassenen is het een stukje rust, geen beeldschermen en concentratie die ze thuis niet voor elkaar krijgen. En inspiratie om de rest van de week toch wat met hun vaardigheden te doen.”

Voor kinderen merkt zij op: “Ze hebben best een gehaast leven. Maar als ze hier zijn, komen ze toch echt in een andere bubbel van creativiteit terecht. En binnen de regels van het atelier mag hier van alles met de focus op kunst. Het feit dat ze iets creëren, geeft ze ook een bepaalde voldoening en trots.” Nicoline Heemskerk benadrukt het belang van een creatieve omgeving voor kunst:

“Een rustig atelier waarin altijd een onvoltooid werk staat. Ik doe bijna nooit muziek aan en vertel alleen over kunst. Als mensen over politiek gaan praten tussendoor, wat de volwassenen soms doen, probeer ik dat een beetje te sturen naar de kunst want daar komen ze immers voor.”

Hoewel Nicoline zich tijdens de lessen op kunst concentreert, is ze niet blind voor mogelijke problemen die leerlingen kunnen hebben. “Ik zie wel dingen,” geeft ze toe. “Een kind dat lastig doet en pestig, is misschien wel heel onzeker. Dat hou ik zeker in de gaten. Mocht het aanhouden dan bespreek ik dit met ouders. Bij volwassenen wordt tijdens de koffie soms lief en leed

gedeeld, die ruimte is er, het zijn immers slechts kunst collega’s en dus een veilige omgeving om je hart te luchten.

Nu ben ik weer vol energie aan het schilderen voor de prestigieuze solo-expositie in maart 2025 in Museum De Zwarte Tulp – Lisse. Dit is ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van het museum.”

20 jaar bloem- schikken in Warm- ond

Aan de Wasbeek-
laan in Warmond
bevindt zich een
prachtige plek
waar de kunst van
het bloemschikken
al 20 jaar wordt

gevierd. Gerund door Nelleke de Mooij die graag iets vertelt over de ontstaansgeschiedenis. “Mijn man heeft een kwekersbedrijf, we doen ook aan verkoop aan huis op vrijdag en zaterdag. We kregen veel vragen over het bloemschikken en toen zijn we met workshops gestart. Dat loopt vanaf het begin heel goed, we zitten steeds vol en moeten zelfs af en toe nee verkopen. Vooral in deze feestelijke decembermaand is het pieken, met onze kerstworkshops, we geven dan zelfs twee workshops op een dag. In de rest van het jaar volstaan we met een workshop per dag. Jong en oud doet mee en ook de mannen hoor. Dat geldt trouwens niet voor mijn man, die blijft ver weg van het bloemschikken”!

Ook groepen boeken regelmatig zo’n workshop, bijvoorbeeld voor een babyshower of bedrijfsuitje. We werken ook met de kerk, met hen werken we aan liturgisch bloemschikken. We werken overigens met zeer verschillende technieken. En door het jaar heen ook met verschillende thema’s, denk bijvoorbeeld naast kerst ook aan Pasen. We combineren de workshops ook

*“Het is heel
relaxt, bijna
een vorm
van therapie.
Deelnemers
doen het om de
vaardigheden
te leren, maar
ook om elkaar
te ontmoeten”.*

met bijvoorbeeld een high tea of met reiki.

Nelleke begrijpt wel waarom de workshops en het bloemschikken zo aanslaat. “Het zit altijd vol, we hoeven nooit te adverteren, de ‘mond op mond’ reclame volstaat. Het is heel relaxt, bijna een vorm van therapie. Deelnemers doen het om de vaardigheden te leren, maar ook om elkaar te ontmoeten, dat speelt ook een rol.”

Saxofo- nïst en inval- dirigent

Maureen Natzijl is de trotse eigenaar van een prachtige Bed & Breakfast aan de Rusthofflaan in Sassenheim, maar vooral een zeer goed geschoolde saxofonist. Ze bespeelt meerdere saxofoons, waaronder de sopraan-, alt-, tenor- en baritonsaxofoon.

Op dit moment maakt ze furore met optredens met muziek van The Carpenters. Binnenkort gaat ze zelfs op voor een kleine tour in de

Verenigde Staten, naar de geboorteplek van de funk en blues in de groep van de Nederlandse muzikant Mr. Boogie Woogie. Maureen is letterlijk van vele markten thuis.

Haar muzikale achtergrond ligt bij Harmonie Crescendo en later, tijdens haar studie, werd zij dirigent bij de stageband van drum- en showband Adest Musica. "Vroeger oefenden we in een schoolband. Het was een geweldige manier om ervaring op te doen en samen te spelen. Het heeft me een sterke basis gegeven voor mijn verdere muzikale ontwikkeling," zegt Maureen.

Daarna heeft Maureen Natzijl haar muzikale horizon verbreed aan conservatoria in eerst Amsterdam en daarna Den Haag.

Zelf gaf ze die ervaring ook jarenlang door als muziekdocent, vanuit een mooie repetitieruimte in huis, onder de naam "Sax to the Max".

"Het is fijn om een eigen plek te hebben waar ik kan oefenen en lesgeven zonder anderen te storen," vertelt Maureen. Dat doet zij dan individueel, waarbij er wel voor wie dat wil en durft ook gezamenlijke optredens zijn. "Het samen spelen van leerlingen is ontzettend waardevol. Het bevordert niet alleen hun muzikale vaardigheden, maar ook teamwork. Ik probeerde ook altijd bij het einde van een les even te laten samenspelen met degene die net aankwam."

Voor de regio zijn er nog wel uitdagingen. Een daarvan is de financiële kant van muziek maken. Sommige instrumenten zijn behoorlijk prijzig. Een saxofoon bijvoorbeeld is een behoorlijk duur instrument. Het kan voor sommige jonge mensen een drempel zijn om te beginnen met muziek maken. Natuurlijk zijn er altijd meer speelplekken nodig. In Sassenheim geniet ze van het verbindende werk van John van Santen met zijn Santekraam: "John is geweldig in het verbinden van mensen. Zijn vermogen om mensen samen te brengen en te laten samenwerken is echt inspirerend."

80 acti- viteiten per jaar

In een tijd waarin veel verenigingen worstelen met vergrijzing en afnemende betrokkenheid, vormt de Oranjevereniging Voorhout een opvallende uitzondering. Met een indrukwekkend aantal van ruim 80 activiteiten per jaar.

De secretaris Lennart van der Dussen schetst een beeld van de drukke jaarkalender. Het gaat van een seniorenmiddag naar de kindercorso, Koningsdag natuurlijk en de 4 mei- en veteranenherdenking tot aan de feestweek van Voorhout. We zijn bijna bij alle festiviteiten betrokken.

Ik kom zelf uit de wereld van de scouting, met hen hebben we nauwe banden. We steunen heel actief. Zo zijn we verkeersregelaar of bewaken hekken. Die hulp bij het organiseren staat uitdrukkelijk in onze statuten.

De Oranjevereniging Voorhout bestaat al heel lang, is opgericht na de Bevrijding in 1946. Op 3 april 2021 vierde de vereniging haar 75-jarig bestaan.

De man die jarenlang onze voorzitter was, was zeer betrokken bij alles in het dorp, zo zijn we er min of meer ingerold. We werken bijvoorbeeld ook met het bisdom, in ruil daarvoor gebruiken we soms de ruimtes van de kerk. Cultuur zit uitdrukkelijk bij ons in het pakket, vooral muzikale activiteiten bij optochten en de feestweek. Maar we werken ook samen met het jeugdcircus van Warmond en dansscholen.

Jong en oud helpen mee, en zijn er trots op om een bijdrage te leveren aan mensen in Voorhout. Dat speelt zeker een grote rol. Tegenwoordig is er wel wat meer bureaucratie bij gekomen dan vroeger, maar dat gaat eigenlijk goed. Van de politie krijgen we te horen dat we het heel goed en netjes doen.

Beeldvorming speelt wel eens een rol, niet iedereen heeft een goed beeld van wat een Oranjevereniging allemaal kan en doet. We gaan zeker met onze tijd mee en het is de moeite allemaal waard. Ook al hebben we er soms bijna een dagtaak aan op de piekmomenten van het jaar.

“Het gaat van een seniorenmiddag naar de kindercorso, Koningsdag natuurlijk en de 4 mei- en veteranenherdenking tot aan de feestweek van Voorhout. We zijn bijna bij alle festiviteiten betrokken”

Cultuur met een goed gesprek

Marielle Mooij is een bevoegen manager bij Welzijnswartier, een bekende naam in Teylingen als het gaat om het

jongerenwerk. Welzijnswartier is actief in de hele Duin- en Bollenstreek en biedt jongerenwerk aan voor jongeren tussen de 10 en 27 jaar. Culturele activiteiten nemen daar een belangrijke plaats in.

“Dans, Dj'en of koken - het zijn allemaal manieren waarop jongeren zich kunnen uiten en ontwikkelen. We hebben geen vast jaarprogramma, maar spelen in op actuele ontwikkelingen en wat de jongeren zelf interessant vinden”, vertelt Marielle.

“Wat wij vooral zien is dat wij cultuur gebruiken als middel om jongeren verder te helpen,” legt manager Marielle uit. “Het is belangrijk om de cultuurkant naar voren te brengen omdat niet iedereen affiniteit heeft met sport. Mensen ontdekken ook gewoon heel veel via cultuur”.

Wat de aanpak van Welzijnswartier zo mooi maakt is de behoorlijk laagdrempelige benadering. Daarbij gaat het om de activiteit zelf, maar ook om het aanknopen van een gesprek en luisteren naar de verhalen van de jongeren.

“Iedereen kan in principe gewoon binnenlopen bij onze activiteiten”, zegt Marielle. “We creëren een omgeving waar jongeren zich op hun gemak voelen om te praten. ‘Wil je bij ons muziek maken, dat kan!’ Door niet direct op problemen te focussen, maar eerst een vertrouwensband op te bouwen, komen gesprekken vaak vanzelf op gang.”

Daarbij letten we goed op of misschien nog een extra stapje nodig is. “Op het moment dat het niet zo lekker gaat, hebben we ook de professionals in huis die juist het gesprek met zo'n jongere kunnen voeren”, aldus Marielle.

Op de vraag of er concurrentie is tussen sport en cultuur, antwoordt Marielle gedecideerd: “Ik denk dat ze eigenlijk onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Het is juist heel mooi om beide te combineren. Wel is cultuur soms minder toegankelijk door hogere kosten, maar de persoonlijke ontwikkeling die het biedt is enorm waardevol. Sport is gewoon goedkoper. Als je kijkt naar een lidmaatschap van een

muziekschool, dat is gewoon gruwelijk duur, helaas”. Vol trots vertelt Marielle ook nog over het Oekraïne toneelstuk dat recent is opgevoerd bij Welzijnswartier: “Voor de Oekraïners zijn we ook bezig met de noodopvang”.

Welzijnswartier is zeker niet alleen actief in de eigen ruimtes, zij trekken er echt op uit. Zo werkt Welzijnswartier steeds meer samen met het voortgezet onderwijs, waarbij sociaal werkers aanwezig zijn op en rond het schoolplein, activiteiten organiseren, deelnemen aan zorgoverleg en individuele begeleiding bieden. Marielle licht dit toe: “We lopen rond in pauzes, organiseren activiteiten op school en vormen een verlengde van het schoolplein. Zo bereiken we jongeren die misschien niet uit zichzelf naar ons centrum komen maar er wel voor openstaan om eens andere dingen te doen.

“Daarnaast willen we verenigingen helpen klaar te zijn voor de toekomst, zodat ze goed kunnen omgaan met jongeren die misschien extra begeleiding nodig hebben. We zijn bezig met

het MDT (Maatschappelijke Diensttijd) om te kijken hoe we verenigingen in stelling kunnen brengen, zodat ze klaar zijn voor de toekomst”, benadrukt Marielle.

Het MDT-programma dat Welzijnswartier samen met gemeenten en partners opzet, richt zich op 35.000 jongeren tussen de 14 en 27 jaar in de regio. “Er is nog veel te winnen in het bereiken van een bredere doelgroep, maar door onze aanwezigheid op scholen zetten we daar al stappen in”, stelt Marielle.

Veel meer dan een boekhandel

Boekhandel Wagner aan de Hoofdstraat 181 in Sasenheim is sinds 1967 een begrip in de Bollenstreek. De winkel staat bekend om zijn

'ouderwetse' service, die klanten al bijna 60 jaar waarderen. De boekhandel is veel meer dan alleen een winkel waar boeken worden verkocht. "Ik heb gelukkig veel energie", zegt eigenaar Willemien Wagner. De zaak is uitgegroeid tot een cultureel platform met optredens van schrijvers en verbinding met maatschappelijke organisaties. Die krijgen bijvoorbeeld een boeken-tafel in de winkel voor hun maatschappelijke boodschap. Zo is er aandacht voor de "Orange the World" campagne, een internationaal initiatief van de Verenigde Naties om aandacht te vragen voor geweld tegen vrouwen en meisjes van 25 november tot 10 december 2024.

Natuurlijk draait het allereerst om boeken en lezen in deze algemene boekhandel, waar je overigens ook terecht kunt voor kantoorartikelen, tijdschriften en zoiets als wenskaarten. "Ik vind het heel belangrijk

dat we met ons assortiment voor iedereen toegankelijk moeten zijn. En niet willen zijn, dat moeten we zijn. En dat zijn we ook", vertelt eigenaar Willemien. Vier keer per jaar bekijken we de toegezonden catalogi en maken we een selectie van veelbelovende boeken, fictie, non-fictie, van kinderboeken tot kookboeken, we bepalen echt zelf wat we in de winkel aanbieden.

Boekhandel Wagner organiseert regelmatig evenementen om lezers, auteurs en andere culturele partners samen te brengen. Daarin gebeuren opmerkelijke dingen. De boekhandel staat bekend om zijn ludieke acties, zoals het "Zeven Zussen ontbijt" in Park Rusthoff, of een "Wandeling naar aanleiding van een boek" met auteur Jeroen Windmeijer, Jacobine van den Hoek of Arjan Postma. Ze organiseren bijzondere evenementen, zoals de "Sukkel-show" van Berthold

“Voor iets meer dan 20 euro zit je in een andere wereld, daar hoef je niet voor op reis te gaan”

Gunster, een lunch of diner naar aanleiding van een boek of auteursbezoek, avonden met bekende persoonlijkheden, zoals internationaal vermaarde thrillerschrijvers Nicci French en Karin Slaughter.

Soms doet een auteur maar een select aantal optredens en dan wordt de boekhandel in Sassenheim gevraagd hen te ontvangen. Willemien licht dit toe. “Onlangs kwam Holocaust overlevende Gidon Lev, die maar één optreden deed, een grote eer. Dat is de winst van hard werken en steeds bekender worden.” Voor de wat grotere evenementen wordt uitgeweken naar andere ruimtes zoals ‘De (Oude) Tol’.

38

Bij evenementen is gezelligheid en gezamenlijk contact bij het drankje na afloop zeer belangrijk. “Zo verbinden we ook klanten met elkaar en luisteren we ondertussen heel goed naar wensen van onze lezers en bezoekers”, vertelt eigenaar Willemien. Soms is er de combinatie van lezing en muziek, bijvoorbeeld bij een boek over een beroemde klassieke muzikant, dan nodigen ze weer een jong klein ensemble uit, om de avond muzikaal te ondersteunen. “We hebben het geluk creatief te kunnen denken. Ik zeg altijd: “De kansen en ideeën liggen voor het oprapen, je moet ze alleen wel zien en bukken om ze op te rapen.”

Eigenaar Willemien Wagner benadrukt nog maar eens de waarde van cultuur en lezen. “Wij zitten in

Nederland met het hoogste BTW tarief op boeken, maar staan in Europa op de een na laatste plek m.b.t. taalontwikkeling. Toen aangekondigd werd dat de BTW verhoging op boeken en cultuur eraan kwam, was niets doen geen optie. Een boek móet toegankelijk blijven voor iedereen. Ik zeg wel eens: “Voor iets meer dan 20 euro zit je in een andere wereld, daar hoef je niet voor op reis te gaan.” De gedachte dat die mogelijkheid voor veel mensen zou verdwijnen was onacceptabel. Door onze ervaring weten wij wat de gevolgen op langere termijn zijn, voor het hele boekenvak, niet alleen voor de boekhandels, maar ook voor uitgevers. Daarnaast niet te vergeten geldt de BTW verhoging ook voor de culturele sector. We zijn zo blij voor heel lezend Nederland dat die BTW verhoging van tafel is en dat we daar vanuit Sassenheim een bescheiden rol in hebben kunnen spelen is natuurlijk geweldig! Met gepaste trots kunnen we dus nog steeds zeggen. “Stap gerust eens in die andere wereld, door een bezoek te brengen aan de boekhandel. Tot snel!”

39

Een bevrogen filmmaker

Andrea Knight is een bevrogen filmmaker die op zeer verschillende fronten actief is. Van Teylingen tot Amsterdam, van kinderen tot senioren en van zelf produceren tot aan lesgeven. Steeds meer is ze zich op maatschappelijke thema's gaan richten in haar werk.

Andrea licht toe: "Ik heb zelf jarenlang televisiewerk voor de nationale omroep gedaan, gewerkt bij het programma 'Man Bijt Hond' onder andere. Dat was leerzaam maar de wat hiërarchische omroepwereld beviel me uiteindelijk niet zo goed. Nadat ik net voor mezelf begonnen was, kwam de corona. In die tijd heb ik de omslag gemaakt naar filmen voor welzijnsinstellingen en meer maatschappelijke thema's. Ik dook steeds in de levens van

mensen en vertelde via de camera hun verhaal."

In Teylingen begon het met het filmen van kandidaten voor de Vrijwilligersprijs in Teylingen. Met korte filmpjes kwamen de vrijwilligers én hun werk beter voor het voetlicht. Ook heeft zij in Coronatijd de livestream van de Protestantse Gemeente Sassenheim opgezet, die nog steeds honderden kijkers heeft elke zondag.

Dat smaakte naar meer. "Ik heb toen in opdracht van de Combi-brug een serie gemaakt over jonge vluchtelingen die in Sassenheim kwamen wonen achter de brandweerkazerne", vertelt Andrea. "Een YouTube serie, we hebben toen twaalf afleveringen gemaakt. Dat was behoorlijk ingrijpend, je ging ook enorm met hen meeleven."

Inmiddels is ze met haar werk niet meer weg te denken uit Teylingen, ook als docent. Voor 'Cultuurrepor-

"Talent ontdekken en ontwikkelen, inspireren en iets positief bijdragen aan je gemeenschap."

ters', een doorlopende leerlijn film-educatie voor het VMBO, traint zij docenten in het lesgeven van film in de klas. In Teylingen maakt zij ook films voor de OADB (Onderwijs Arbeidsmarkt Duin- en Bollenstreek), filmportretjes van jonge mensen die wonen én werken in de Duin en Bollenstreek. Om leerlingen te laten zien dat werken en blijven wonen in de regio ook heel veel kansen biedt!

Gaandeweg en al lerend ontwikkelde ze een eigen stijl waarin we mensen zelf de camera in handen geven. Met enige trots vertelt ze over haar werk voor het lokale televisieprogramma Stadsreporters in Amsterdam. "We maken reportages met senioren in de wijk. Zij filmen en interviewen zelf en wij begeleiden dat. Met deze aanpak komen we in de belevingswereld van bewoners, het slaat erg aan. De makers zijn dan ook onderdeel van de groep waar het over gaat. We doen dat vooral met senioren, gaan

die groep langzaam uitbreiden. Ook mensen die een uitkering hebben, arbeidsongeschikt zijn of met een burnout zitten dragen op deze creatieve manier bij aan hun eigen wijk!"

Haar missie is duidelijk, als filmmaker en filmdocent en benadrukt het nog eens: "Talent ontdekken en ontwikkelen, inspireren en iets positief bijdragen aan je gemeenschap."

Andrea Knight ziet het vak langzaam veranderen. Al zorgt voor tijd-winst, bijvoorbeeld bij het ondertitelen en op termijn ook steeds meer bij het monteren. Ondertiteling is overigens cruciaal, daardoor worden filmpjes vijf keer beter bekeken. Andrea licht toe. "De ontwikkelingen met AI gaan erg snel, over twee en drie jaar staat het vak van film maken nog meer op zijn kop."

De creativiteit en passie van Theater Teylingen

Wat in 2016 begon als een droom, is uitgegroeid tot een creatief platform dat theater en kunst tot leven brengt. Initiatiefnemers van Theater Teylingen zijn Annemieke van der Ploeg en Patrick de Ridder.

“Theater Teylingen is geen commerciële onderneming, maar een plek waar de wens om theater te maken en te delen de drijvende kracht is. Onder leiding van professionele theatermakers en met veel energie, worden er elk jaar voorstellingen geproduceerd die het publiek weten te verrassen.” Gemiddeld zijn er zes producties

“De visie is simpel: toegankelijkheid voor iedereen. Of je nu deelnemer of publiek bent, het theater is open voor alle leeftijden, met een aanbod van lessen die dans, zang en acteren combineren.”

per jaar en zeven groepen die hun talenten delen.

Met meer dan 100 leerlingen, een grote groep vrijwilligers en vele fans, heeft Theater Teylingen een vaste plek in de regio. “De visie is simpel: toegankelijkheid voor iedereen. Of je nu deelnemer of publiek bent, het theater is open voor alle leeftijden, met een aanbod van lessen die dans, zang en acteren combineren. Het streven is een plek te bieden waar kunst zonder drempels beleefd kan worden – financieel laagdrempelig en gericht op creativiteit.”

Het succes van Theater Teylingen is te danken aan de mensen die zich met hart en ziel inzetten. De impact van de vrijwilligers is groot; van de bouw van decors en het zorgen voor de foyer, tot het maken van kostuums.

De ambitie is van elke voorstelling een bijzondere ervaring te maken voor het publiek. “De Zonnebloem is bijvoorbeeld al meerdere keren te gast geweest, en elke keer wordt hun een speciale avond geboden. De beleving begint al bij binnenkomst. Zodra je door de deur stapt, word je omhuld door een sfeer die je niet snel zult vergeten.”

Dit alles heeft zijn vruchten afgeworpen. De zaal zit stevast vol. Met de recente winst van de Vrijwilligersprijs Teylingen wordt opnieuw erkend hoeveel werk en passie er in dit theater zit.

Colofon:

Productie: Madelon Keulen – Schuiling
Rosa van der Vlugt
Eelco Koolhaas
Emma van Buuren
Marco van Bergen

Tekst: Eelco Koolhaas

Vormgeving: Machiel Pleijsier

*Met grote dank aan elke 'verteller' voor
hun bijdrage. Cultuur Raakt (Alles)!
Teylingen, december 2024*

